

Zsolt 18,17-25

*Lenyúlt a magasból, és fölvelt, a nagy vizekből kihúzott engem.
Megmentett engem ellenségem hatalmától, gyűlölőimtől, bár erősebbek nálam. Rám törhetnek a veszedelem napján, de az ÚR az én támaszom.
Tágas térre vitt ki engem, megmentett, mert gyönyörködik bennem.
Igazságom szerint bánt velem az ÚR, kezem tisztasága szerint jutalmazott engem. Hiszen vigyáztam az ÚR útjára, és Istenemet nem hagytam el hűtlenül. Minden törvényére ügyeltem, rendelkezéseitől nem tértem el. Feddhetetlen voltam előtte, és őrizkedtem a bűntől.
Igazságom szerint jutalmazott meg az ÚR, kezem tisztasága szerint, amit jól lát.*

Lk 17,7-10

*Ki az közületek, aki ezt mondja szolgájának, amikor az szántás vagy legeltetés után megjön a mezőről: Jöjj ide hamar, és ülj az asztalhoz!
Nem azt mondja-e inkább neki: Készíts nekem valami vacsorára valót, övezd fel magadat, és szolgálj fel nekem, míg eszem és iszom, te majd azután egyél és igyál! Vajon megköszöni annak a szolgának, hogy teljesítette, amit parancsolt neki? Azért tehát ti is, ha teljesítettétek mindazt, amit parancsoltak nektek, mondjátok ezt: Haszontalan szolgák vagyunk, azt tettük, ami kötelességünk volt.*

De utáltam régen ezt a szakaszt! *Tényleg?! Még megköszönni sem lehet?! Ehhez kéne tartsam magam?!*

Ma már másként látom azt – főleg az alapján, hogy Jézust jobban megismertem – hogy miről beszél ez a pár vers: Nem arról van itt szó, hogy milyen az Isten, vagy hogy Ő hogyan bánik velünk. Arról van szó, hogy mi hogyan viszonyuljunk az életünk feladataihoz, eseményeihez.

Nagyon tömören összefoglalva: **Ne a jutalomért csináld, amit csinálsz! Maga a tevékenység legyen a jutalom!**

Gyermeknevelési könyvek figyelmeztetik arra a szülőket, hogy azzal, hogy valamilyen fontos, vágyott tevékenységért jutalmat adnak a gyermeküknek, arra tanítják: Ne a tevékenységre vágyjanak, hanem a jutalomra. *Ha elmész edzésre, kapsz utána fagyit* – a gyerek megszereti a fagyit, de lehet, hogy a sportot soha.

Persze biztos, hogy vannak olyan nemszeretem tevékenységek az életünkben, amiknek az elvégzésére úgy kell rábeszelnünk magunkat, de ezek esetében sem feltétlenül valami attól teljesen független jutalom az, amivel érdemes ezt tennem. Pl. nagyon elfáradok az edzésen, és ezért nehezen veszem rá magam: Miért csinálom mégis? Nem a

fagyióért, hanem mert erős, egészséges, szép akarok lenni, vagy mert meg akarom nyerni a versenyt.

Sokkal boldogabbá válik az életünk, ha figyelmesen, Jézus szavai szerint kezdünk viszonyulni a feladatainkhoz. Mert akkor meg tudjuk találni az örömet magukban a tevékenységekben, ahelyett, hogy azt várnák folyamatosan, hogy valaki megdicsér érte. Mert a legtöbbször ez nem történik meg. S akkor meg el leszek keseredve emiatt, elvesztem a motivációm, esetleg abba is hagyom, amit csináltam.

Ezt a gondolatmenetet az életed bármilyen területére alkalmazhatod:

Ne a jutalomért csináld, amit csinálsz! Maga a tevékenység legyen a jutalom!

Ne az ötösért tanulj, hanem azért, mert az élet új izgalmas területei nyílnak meg előtted a tudás által. Lennének olyan 19. századi tudósok, akik az összes végtagjukat odaadnák azért, ha annyit tudhatnának az élet titkairól, pl. a genetikáról, mint amennyit ti tudhattok.

Ne azért eddz, hogy az edződ megdicsérjen, hanem azért, mert minél jobban csinálsz azt a mozgásformát, annál több élvezeted találsz benne. Emlékezz vissza arra, amikor kisgyerekként megtanultál biciklizni. Vagy amikor az első dallamot le tudtad játszani egy hangszeren. Micsoda boldogság volt!

Múlt héten arról beszéltem, hogy fontos vagy, s ezért lényeges, hogy mit kezdesz az életeddél. Ha most ezzel a gondolattal összekapcsoljuk a múlt hetit: Amit csinálsz, annak van-e értelme? Van-e benne jutalom? Arrafelé visz-e amerre menni akarsz?

Illusztráció: Karate Kid részlet (festés csiszolás, polírozás, mint karate-edzés)

Ez a film a mi időnkben klasszikusnak számított. S ez a jelenet az egyik legemlékezetesebb a filmből. Azért, mert az derül ki belőle, hogy miközben valamilyen értelmetlennek tűnő tevékenységet folytatott a főszereplő, már egy csomó mindent megtanult a karatéről.

Nagyon sokszor a mi életünkben is hasonlóan van: Amikor csinálunk valamit, nem értjük mi a haszna. Így volt Péter is, amikor Jézus meg akarta mosni a lábát. Jézus azt a választ adta neki: *Ezt te most nem érted, de később majd megérted*. Péternek ez nem volt elég jó. Nem akarta engedni, hogy Jézus a lábához érjen. Ezek után sem kapott választ, csak annyit: *Ha nem moslak meg – felelte Jézus –, nem lehetsz közösségben velem...Van, hogy el kell fogadjam: Most nem értek valamit, de később majd a helyére kerül.*

Bízz az Istenben, hogy van értelme annak, ami veled történik, s végezd jókedvűen a rád bízottakat.